

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Tadeusz Domińczyk (sprawozdawca)

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa "B.(...)" Spółki Akcyjnej w P. przeciwko A. P. i G. L. o zapłatę, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 grudnia 2005 r., zażalenia pozwanych na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 24 sierpnia 2005 r., sygn. akt I ACa (...), I WCK (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w P. wyrokiem z dnia 23 września 2004 r. utrzymał w mocy nakaz zapłaty z dnia 28 kwietnia 2003 r. w części zasądzającej od pozwanych na rzecz powodowej Spółki roszczenie główne, uchylając zarazem zawarte w nim orzeczenie o kosztach, co do których orzekł wyrokiem. Wyrok ten pozwani zaskarżyli skargą kasacyjną, którą Sąd Apelacyjny odrzucił wobec nie zamieszczenia w niej wniosku o przyjęcie skargi i jego uzasadnienia.

W zażaleniu pozwani wnieśli o uchylenie postanowienia odrzucającego skargę kasacyjną. Przyznali, iż skarga nie zawiera wprawdzie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania, niemniej „wniosek ten w sposób oczywisty wynika z *petitum* skargi oraz całej jej treści, a zawarte w niej uzasadnienie stanowi właściwe uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, albowiem uzasadnienie podstaw skargi zawarte jest bezpośrednio przy ich wskazaniu zgodnie z dyspozycją art. 398 § 1 k.p.c.”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 398¹ § 1 k.p.c. określa, co powinna zawierać skarga kasacyjna. Wymienione w tym przepisie wymagania skargi kasacyjnej stanowią jej cechy konstrukcyjne, a to oznacza, że we wzajemnej relacji wymagania te mają charakter równorzędny. Wymagane przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie (art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c.) nie może być zatem rozumiane jako spełniające zarazem wymaganie z pkt 3 powołanego przepisu. To drugie jest równoznaczne z koniecznością złożenia odrębnego wniosku, a wniosek podlega uzasadnieniu w nawiązaniu do okoliczności ujętych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. O przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania decyduje bowiem waga występujących w sprawie zagadnień oraz charakter uchybień, których dopuścił się sąd drugiej instancji. Bez ich wskazania, z równoczesnym odwołaniem się do jurydycznie poprawnej argumentacji, skarga kasacyjna nie nadaje się do rozpoznania i podlega odrzuceniu przez sąd drugiej instancji na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. – bez wzywania do usunięcia jej braków. niesiona przez pozwanych skarga kasacyjna dotknięta jest takim nieusuwalnym brakiem, wobec czego zasadnie została odrzucona.

Zażalenie, jako nieuzasadnione podlegało zatem oddaleniu na zasadzie art. 394¹ § 1, 397 § 1 i 398¹⁴ k.p.c.